

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 79/26

U Luxembourggu 4. lipnja 2026.

Presuda Suda u predmetu C-147/24 | [Safi]¹

Majka maloljetnog djeteta koje je građanin Unije može steći izvedeno pravo boravka u državi članici u kojoj živi sa svojim sinom i čiji je on državljanin, čak i ako već ima pravo boravka u drugoj državi članici

Majka, marokanska državljanica, živi u Nizozemskoj sa svojim suprugom, koji je marokanski i nizozemski državljanin, i njihovim sinom, nizozemskim državljaninom. Majka želi dobiti izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj kako bi nastavila živjeti sa svojim djetetom, građaninom Unije. Njezin je zahtjev odbijen jer već raspolaže pravom boravka u Španjolskoj i jer bi je njezino dijete moglo pratiti u tu državu članicu. Sud ipak naglašava važnost poštovanja obiteljskog života koji to dijete trenutačno vodi u Nizozemskoj sa svojim obama roditeljima, o kojima je ovisno. Postoji, naime, stvarna opasnost da će se to dijete odvojiti od oca ako on ne ostvari pravo boravka u Španjolskoj. U tom slučaju majci bi trebalo odobriti izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj. Osim toga, takvo pravo trebalo bi joj odobriti i kad bi se utvrdilo da se odlazak u Španjolsku protivi najboljem interesu djeteta.

Osoba V, marokanska državljanica, zakonito je boravila i radila u Španjolskoj od 1999. do 2014. Otkad je 2014. sklopila brak, živi u Nizozemskoj sa svojim suprugom, koji je ondje rođen i koji posjeduje nizozemsko i marokansko državljanstvo. Njihova je bračna zajednica upisana u matične knjige nizozemske općine u kojoj žive. Međutim, osoba V nije nositelj dozvole boravka na nizozemskom državnom području. Njihov sin, nizozemski državljanin, rođen je 2015. te se o njemu oba supružnika brinu zajedno. Bračni drug osobe V zbog svojeg zdravstvenog stanja ne ostvaruje nikakav profesionalni dohodak te je zbog toga djelomično oslobođen obveze rada. Ipak, prima davanja iz socijalne pomoći.

Osoba V podnijela je 2020. zahtjev za izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj. Nizozemska tijela odbila su 2021. njezin zahtjev, smatrajući da pravom boravka raspolaže u Španjolskoj. Nadalje, ta su joj tijela naložila da bez odgađanja ode u tu zemlju, dakle da napusti nizozemsko državno područje. Osoba V potom se obratila sudu u Haagu (Nizozemska), koji je odlučio uputiti zahtjev Sudu jer je utvrdio da postoji odnos ovisnosti između osobe V i njezina maloljetnog djeteta, građanina Unije.

Sud u svojoj presudi najprije podsjeća na to da bi zbog tog odnosa ovisnosti, pod pretpostavkom da osoba V više nema pravo boravka u Španjolskoj, nizozemska tijela bila dužna odobriti joj izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj. Naime, kad bi se osobi V takvo pravo boravka uskratilo, njezino maloljetno dijete, koje je građanin Unije, bilo bi prisiljeno pratiti svoju majku i napustiti područje Unije. Takav odlazak uskratio bi tom djetetu učinkovito ostvarivanje biti njegovih prava kao građanina Unije.

Sud potom navodi da, pod pretpostavkom da osoba V i dalje ima pravo boravka u Španjolskoj, ta okolnost sama po sebi ne može isključiti mogućnost da osoba V stekne izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj. Naime, u slučaju odbijanja takvog prava boravka osobi V, njezino dijete bilo bi prisiljeno pratiti svoju majku u Španjolsku i stoga napustiti Nizozemsku, svoju državu članicu boravišta čiji je državljanin, što bi moglo ugroziti neka od njegovih temeljnih prava.

U tom kontekstu Sud ističe važnost poštovanja obiteljskog života koji to dijete trenutačno vodi u Nizozemskoj sa svojim dvama roditeljima, o kojima je ovisno. Naime, postoji stvarna opasnost da se taj obiteljski život ne bi mogao nastaviti u

Španjolskoj i da bi se dijete odvojilo od oca, kad on ne bi u toj zemlji dobio pravo dugotrajnog boravka. U tim okolnostima i pod uvjetom da to provjeri nizozemski sud, Sud utvrđuje da se osobi V treba odobriti izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj jer bi odbijanje dodjele takvog prava ugrozilo obiteljsko jedinstvo te bi lišilo to dijete mogućnosti koja mu je na raspolaganju od rođenja, da održava redovite osobne odnose i kontakte s obama roditeljima.

Nizozemski sud također treba provjeriti bi li prisilan odlazak djeteta u Španjolsku bio protivan njegovu najboljem interesu. U predmetnom slučaju dijete ne govori španjolski, već nizozemski. Osim toga, ono nije počelo govoriti do svoje pete godine i ima poteškoće s govorom i izražavanjem, zbog čega pohađa specijalizirani obrazovni program u Nizozemskoj namijenjen učenicima kojima je potrebna posebna pomoć. U slučaju da taj sud utvrdi da je takav odlazak u Španjolsku protivan najboljem interesu djeteta, osobi V trebalo bi dodijeliti izvedeno pravo boravka u Nizozemskoj i zbog tog razloga.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju](#), kratak prikaz presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presude dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.